

noblesse et force des francois, car ledict FRANCUS estoit filz de HECTOR, & HECTOR filz du noble Roy PRIAM».

PHARAMOND király epítáfiuma részletesebben kiterjeszkedik FRANCUS-nak és utódainak Magyarországon való letelepülésére; eszerint a trójai menekültek hétszázhuszonkilenc évig lakták volna Magyarországot:

«Francus apres longues & grans trauerses
Auec Troyens sa demourance prinst
En Pannonie ou longuement se tinst
Qui est es lieux de la basse Scithie
Faisant de europe une assez grant partie.
Ils furent sept cens uingt neuf ans
Puis desirant trouuer lieux plus plaisans
Les fors Troyès (que lors on nōmoit Scithes)
Prindrent les champs»...

A frankok trójai eredetének és pannóniai letelepülésének legendája már a kora középkorban el volt terjedve. Ezzel a kérdéssel bővebben foglalkozik ECKHARDT Sándor *Sicambria* című cikkében (Minerva, IV. évf. 4—10. sz.) és közli az idevágó bibliografiát is.

BOUCHET mint történetíró kortársai körében nagy tekintélynek örvendett. (L. DIDOT, Nouv. Biogr. Universelle, Paris, 1853.)

Érdekes, hogy az I. MIKSA császár megbízásából 1509-ben készült *Genealogia* ugyancsak PRIAMUSTól és HECTORTól vezeti le a HABSBURG-ház eredetét. Mint 45-ik ős — a második PHARAMOND előtt — «Priamus Ruland Rex Ungariae» szerepel. A megelőző 44 ősnek címerében az oroszlán mellett látjuk a hétszer vágott pólyás magyar címet is. (Jahrbuch d. kunsth. Sammlungen d. Allerh. Kaiserhauses VII.)

VÉGH GYULA.

A Budai Krónika említése 1488-ból.

Felhévizen, a mai Császárfürdő vidékén, (in suburbio civitatis Budensis) állt az ágostonosoknak SZENT ISTVÁN első vértanúról nevezett kolostora. (Csánki: Mg. földr. I. 9. l.) SEPTEI Péter, a kúria jegyzője MÁTYÁS korában, majd ULÁSZLÓ alatt is (FÖGEL: II. Ulászló udvartartása. 51. l.), valami okból különös tisztelettel viseltetett iránta s 1481-ben a budai szőlőhegyen három szőlőt adott neki misékre, amelyek közül kettőt a konvent «ad reformationem eiusdem ecclesie» fordított.

Később, 1488-ban «volens huiusmodi suam provisionem augmentare, quinque speciales suos libros, videlicet auream katherenam et secun-

dam sedem S. THOME atque sermones domini BONAVENTURE de tempore et sanctis et unam bibliam ac unam cronicam Hungarorum, omnes impressos, prefate ecclesie nostre ... perpetuo donavit», — írta 1488 november 5-én kelt levelében GERGELY, az esztergomi tartomány vikáriusa és a konvent, amikor megígérték, hogy hetenként két misét mondanak érte.

Az ajándékol adott könyvek közül, amelyek mind nyomtatott munkák voltak, legjobban a Cronica Hungarorum érdekel bennünket. Mivel a TURÓCZI-féle krónika 1488-ban két kiadásban is megjelent már az ajándékozás időpontjáig, nem tudhatjuk biztosan, hogy a Budai vagy a TURÓCZI-féle krónikáról van-e szó. Tekintve azonban azt, hogy az abban az évben megjelent TURÓCZI-féle krónika nagy értéket jelentett, valószínűbbnek vehetjük, hogy a Budai krónika került SEMPTEI adományából a budai ágostonosok könyvtárába.

Az erről szóló oklevél a konventnek igen szép, 1487-ben készült pecsétjével ellátva a hg. FESTETICS-családnak levéltárában őriztetik, Keszthelyen Misc. 609. sz. a.

HOLUB JÓZSEF.

Nyomdászattörténeti adalék a XVI. sz. derekáról.

Az alább közölt adalék XVI. századi nyomdászatunk történetéhez nem ismeretlen a történetirodalomban. Fűssy Tamás megemlékszik róla a zalavári apátság történetében (A pannonhalmi Szent-Benedek-Rend története. VII. k. Bpest, 1902. 370—1. l.), amikor a protestantizmus elterjedéséről ír Zalában, de annyira érdekes, hogy nem lesz felesleges e helyt teljes szövegében közreadni.

Maximilianus Secundus dei gratia Romanorum imperator semper augustus ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae etc. rex. etc.

Magnifici fideles, nobis dilecti. Informati fuimus non ita pridem venisse in bona vestra Lynduensia, ibidemque a vobis adhuc foveri quendam *calcographum antitrinitarium*, a waywoda nostro ex Transilvania propter heresim arrianam pulsum, cumque in iisdem vestris bonis *libros hereticos in lingua presertim hungarica typis imprimere publiceque venum exponere*; et quomam cum alias damnatas sectas, tum vero unpiam et abhominandam istam heresim arrianam, sicuti in aliis nostris regnis atque provinciis, ita in isto regno nostro Hungariae doceri prohibitum vetitumque esse volumus, Fidelitati Vestrae firmiter committimus et mandamus sub gravi indignationis nostrae pena, ut prae-